

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 134/06-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Báránya a Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť E. B., L., zastúpeného advokátkou JUDr. I. M., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 142/99 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo E. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 142/99 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 142/99 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. E. B. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie vo výške 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Martin **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Martin je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia E. B. na účet advokátky JUDr. I. M., Ž., vo výške 5 788 Sk (slovom päťtisícsemstoosemdesiatosem slovenských korún) do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti E. B. vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. apríla 2006 doručená sťažnosť E. B., L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. I. M., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní sťažovateľa ako žalobcu proti žalovanému Ž., a. s., o neplatnosť výpovede, o náhradu mzdy v dôsledku neplatného rozviazania pracovného pomeru a finančné odškodnenie za zhoršenie zdravotného stavu vedenom pod sp. zn. 7 C 142/99.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 26. mája 1999 podal okresnému súdu žalobu. Okresný súd konanie 13. augusta 1999 zastavil a uznesenie odôvodnil neodstrániteľnou prekážkou na strane odporcu. Odvolací súd uznesenie okresného súdu 30. júna 2000 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd 9. augusta 2001 žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu odvolací súd 1. júla 2003 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Po ďalšom rozhodnutí okresného súdu z 28. októbra 2004 sťažovateľ podal opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, v dôsledku čoho sa súdny spis nachádzal na odvolacom súde od 8. februára 2005. Okresný súd do dnešného dňa právnu vec sťažovateľa právoplatne nerozhodol. Podľa názoru sťažovateľa sú zo strany okresného súdu spôsobované v danej veci zbytočné prietahy v konaní.

Sťažovateľ si uplatnil priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 120 000 Sk. Svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia zdôvodnil tým, že od podania návrhu do dnešného dňa je v stave právnej neistoty z dôvodu, že konanie vedené okresným súdom nie je do dnešného dňa právoplatne skončené.

Porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľ v tom, že v rámci konania vedeného pod sp. zn. 7 C 142/99 okresný súd spôsobuje zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd v Martine v konaní vedenom pod spisovou značkou 7 C 142/1999 porušil základné právo sťažovateľa E. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi E. B. finančné zadost'učinenie vo výške 120.000 slovenských korún.

Ústavný súd sťažovateľovi priznáva trovy advokátskeho zastúpenia JUDr. I. M. (...) podľa vyhl. č. 655/04 Z. z. v § 11 ods. 2, za 2 úkony právnej pomoci po 2.730 Sk a 2 x paušál po 164 Sk, t. j. spolu 5.788 Sk na jej účet (...)“.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu, ktorá vo svojom vyjadrení z 13. júla 2006 uviedla prehľad vykonaných úkonov v danej právnej veci. Ďalej vo vyjadrení uviedla, že ústavnú sťažnosť považuje za čiastočne opodstatnenú, a to pre neprimeranú celkovú dĺžku konania. Na celkovú dĺžku konania mali vplyv viaceré okolnosti, a to prekročenie lehoty na odoslanie uznesenia vyhláseného 13. augusta 1999 (expedované 5. januára 2000), spis sa niekoľkokrát nachádzal na krajskom súde, niekoľko pojednávaní bolo odročených na žiadosť účastníkov konania, prekročenie lehoty na vypracovanie a odoslanie rozsudku vyhláseného 9. augusta 2001, k odoslaniu ktorého došlo až 16. októbra 2002, pričom zákonná lehota skončila 9. septembra 2001, sťažovateľ podal námietku zaujatosti sudcu. Na celkovú dĺžku konania mala vplyv aj preťaženosť súdu v rozhodnej dobe a právna zložitnosť sporu.

Podpredsedníčka okresného súdu ponecháva na zváženie ústavného súdu, či došlo k zbytočným priet'ahom zo strany okresného súdu.

Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom podaní z 13. júla 2006 súhlasila s upustením od ústneho pojednávania. Právna zástupkyňa s'ťažovateľa vo svojom podaní z 21. júla 2006 súhlasila tiež s upustením od ústneho pojednávania.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 134/06-9 z 10. mája 2006 bola s'ťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Konanie o neplatnost' výpovede, náhradu mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru a finančné odškodnenie za zhoršenie zdravotného stavu vedené

okresným súdom pod sp. zn. 7 C 142/99, v rámci ktorého namieta sťažovateľ zbytočné priet'ahy, možno hodnotiť ako konanie po skutkovej a právnej stránke zložité s ohľadom na množstvo vykonaných dôkazov.

V rámci hodnotenia druhého kritéria (správanie účastníkov konania) ústavný súd uvádza, že aj samotný žalobca prispel k celkovej dĺžke konania tým, že nesprávne označil žalovaného, v dôsledku čoho bolo súdne konanie zastavené. K dĺžke konania prispeli aj časté ospravedlnenia neúčasti účastníkov konania na pojednávaniach.

Zo spisu okresného súdu v právnej veci vedenej pod sp. zn. 7 C 142/99 ústavný súd zistil, že boli vykonané tieto úkony:

Dňa 26. mája 1999 bola okresnému súdu podaná žaloba.

Dňa 10. júna 1999 okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe.

Dňa 21. júna 1999 došlo okresnému súdu stanovisko žalovaného k žalobe.

Dňa 23. júla 1999 okresný súd určil pojednávanie na 13. august 1999.

Dňa 13. augusta 1999 sa malo uskutočniť pojednávanie. Na pojednávanie sa účastníci nedostavili. Okresný súd uznesením zastavil súdne konanie z dôvodu nesprávneho označenia účastníka konania na strane žalovaného, ktorý z tohto dôvodu nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Uznesenie bolo expedované až 5. januára 2000. Okresný súd uznesenie doručoval neskoro (prvý pokus o doručenie bol vykonaný až 12. januára 2000). Žalobca prevzal uznesenie okresného súdu o zastavení súdneho konania 14. januára 2000.

Dňa 28. januára 2000 podal žalobca odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania.

Dňa 8. februára 2000 bol daný pokyn kancelárii na doručenie uznesenia o zastavení konania a odvolania žalobcu proti tomuto uzneseniu žalovanému.

Dňa 21. februára 2000 došlo okresnému súdu stanovisko žalovaného k odvolaniu žalobcu.

Dňa 30. júna 2000 Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vydal uznesenie, ktorým zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 18. júla 2000 sa spis vrátil okresnému súdu.

Dňa 28. augusta 2000 okresný súd vyzval žalobcu, aby opravil žalobu v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

Dňa 20. septembra 2000 došlo okresnému súdu podanie žalobcu, ktorým opravil označenie žalovaného na žalobe.

Dňa 29. septembra 2000 okresný súd určil termín pojednávania na 19. október 2000.

Dňa 12. októbra 2000 došiel okresnému súdu návrh žalobcu na doplnenie dokazovania.

Dňa 19. októbra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 2. novembra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie.

Z 8. novembra sa v spise nachádza úradný záznam o nahliadnutí žalobcu do spisu.

Dňa 24. novembra 2000 bolo okresnému súdu doručené podanie žalobcu, ktorým doplnil návrh na vykonanie dôkazov.

Zo 4. apríla 2001 sa v spise nachádza úradný záznam o nahliadnutí žalobcu do spisu.

Dňa 10. apríla 2001 okresný súd určil termín pojednávania na 26. apríl 2001.

Dňa 26. apríla 2001 sa konalo pojednávanie.

Z 2. mája 2001 sa v spise nachádza úradný záznam o nahliadnutí právnej zástupkyne žalovaného do spisu.

Dňa 15. mája 2001 došlo okresnému súdu doplňujúce stanovisko žalovaného.

Dňa 17. mája 2001 sa uskutočnilo pojednávanie. Pojednávania sa nezúčastnil žalobca, ktorý však svoju neprítomnosť ospravedlnil.

Dňa 11. júna 2001 sa malo uskutočniť pojednávanie. Manželka žalobcu telefonicky okresnému súdu oznámila, že žalobca je chorý. Súd dal túto skutočnosť na vedomie žalovanému.

Dňa 25. júna 2001 právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 28. jún 2001.

Dňa 28. júna 2001 sa konalo pojednávanie.

Dňa 28. júna 2001 okresný súd vyzval žalovaného na zaslanie kolektívnej zmluvy.

Dňa 10. júla 2001 bola okresnému súdu doručená kolektívna zmluva žalovaného.

Dňa 9. augusta 2001 sa uskutočnilo pojednávanie. Nedostavil sa žalobca, u ktorého bolo doručenie predvolania vykázané. Okresný súd uznesením rozhodol o tom, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu. Na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým sa žaloba zamietla.

Dňa 13. augusta 2001 žalobca dodatočne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom 9. augusta 2001 zo zdravotných dôvodov.

Dňa 7. novembra 2002 podal žalobca okresnému súdu odvolanie proti rozsudku, ktorým sa žaloba zamietla.

Dňa 19. novembra 2002 okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu.

Dňa 14. januára 2003 bola vypracovaná predkladacia správa pre krajský súd.

Dňa 17. januára 2003 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 22. januára 2003 člen senátu JUDr. J. B. požiadal o pridelenie veci do iného senátu z dôvodu, že žalovaného zastupuje jeho manželka.

Dňa 30. januára 2003 bol spis pridelený do senátu JUDr. J.

Dňa 15. apríla 2003 bol určený termín pojednávania na 29. apríl 2003.

Dňa 28. apríla 2003 ospravedlnila právna zástupkyňa žalovaného svoju neúčast' na pojednávaní.

Dňa 29. apríla 2003 sa uskutočnilo pojednávanie na krajskom súde. Pojednávanie bolo odročené na žiadosť právnej zástupkyne žalovaného.

Dňa 12. mája 2003 žalobca splnomocnil na zastupovanie advokáta JUDr. G.

Dňa 18. júna 2003 právny zástupca žalobcu nahliadol do spisu.

Dňa 17. júla 2003 sa uskutočnilo pojednávanie. Rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Dňa 21. augusta 2003 sa spis vrátil okresnému súdu.

Dňa 9. septembra 2003 okresný súd vyzval žalovaného na doplnenie dôkazov.

Dňa 24. septembra 2003 došlo okresnému súdu podanie žalobcu, ktorým navrhol vykonanie dôkazov.

Dňa 24. septembra 2003 došiel okresnému súdu návrh žalovaného na vykonanie dôkazov.

Dňa 16. októbra 2003 bol určený termín pojednávania na 13. november 2003.

Dňa 13. novembra 2003 sa malo uskutočniť pojednávanie. Keďže omylom nebol predvolaný navrhovateľ, pojednávanie bolo odročené.

Dňa 1. decembra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný ani predvolaný svedok. Pojednávanie bolo odročené.

Dňa 23. decembra 2003 došlo okresnému súdu ospravedlnenie neúčasti právnej zástupkyne na pojednávaní nariadenom na 8. január 2003.

Dňa 8. januára 2003 sa malo uskutočniť pojednávanie. Účastníci sa nedostavili. Okresný súd pojednávanie odročil.

Dňa 22. januára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalovaný sa nedostavil. Okresný súd pojednával v neprítomnosti žalovaného.

Dňa 22. januára 2004 došlo okresnému súdu podanie žalobcu, v ktorom poukázal na judikáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Dňa 23. januára 2004 došlo okresnému súdu podanie žalovaného, v ktorom žalovaný oznámil adresy svedkov.

Dňa 18. februára 2004 bol spis predložený na nahliadnutie žalobcovi.

Dňa 19. februára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie.

Dňa 22. marca 2004 sa uskutočnilo pojednávanie. Žalobca namietal zaujatosť sudcu.

Dňa 23. marca 2004 došlo okresnému súdu stanovisko žalovaného k vznesenej námietke zaujatosti.

Dňa 24. marca 2004 bol spis predložený na rozhodnutie o námietke zaujatosti zákonného sudcu.

Dňa 30. marca 2004 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 13. apríla 2004 krajský súd uznesením rozhodol, že zákonný sudca nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania vecí.

Dňa 27. júla 2004 bol spis doručený okresnému súdu.

Dňa 6. októbra 2004 bol určený termín pojednávania na okresnom súde na 25. október 2004.

Dňa 25. októbra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie na okresnom súde.

Dňa 26. októbra 2004 došlo okresnému súdu doplnenie vyjadrenia žalovaného.

Dňa 26. októbra 2004 došlo okresnému súdu stanovisko žalobcu.

Dňa 28. októbra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie na okresnom súde. Na pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol.

Dňa 7. januára 2005 došlo okresnému súdu odvolanie žalobcu.

Dňa 12. januára 2005 okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k odvolaniu.

Dňa 18. januára 2005 žalobca doplnil svoje odvolanie.

Dňa 14. januára 2005 bola vypracovaná predkladacia správa.

Dňa 10. februára 2005 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 4. apríla 2005 okresný súd požiadal krajský súd o zapožičanie spisu za účelom vybavenia sťažnosti žalobcu na priet'ahy v predmetnom konaní.

Dňa 4. mája 2005 bol spis zapožičaný okresnému súdu.

Dňa 11. mája 2005 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 17. mája 2005 krajský súd nariadil termín odvolacieho pojednávania na 26. máj 2005.

Dňa 23. mája 2005 právna zástupkyňa žalovaného požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na 26. máj 2005.

Dňa 24. mája 2005 bol v spise urobený úradný záznam o tom, že okresný súd upovedomil právneho zástupcu žalobcu o odročení pojednávania.

Dňa 26. mája 2005 sa malo uskutočniť pojednávanie. Pojednávanie bolo na základe žiadosti právnej zástupkyne žalovaného odročené.

Dňa 3. novembra 2005 sa konalo pojednávanie.

Dňa 13. decembra 2005 okresný súd určil termín pojednávania na 5. január 2006.

Dňa 4. januára 2006 požiadala právna zástupkyňa o odročenie pojednávania nariadeného na 5. január 2006 z dôvodu pobytu svedka mimo územia SR v čase konania pojednávania.

Dňa 5. januára 2006 sa malo konať pojednávanie. Účastníci sa nedostavili. Pojednávanie bolo odročené.

Dňa 31. mája 2006 okresný súd požiadal krajský súd o zapožičanie spisu za účelom vyjadrenia k ústavnej sťažnosti žalobcu na priet'ahy v konaní.

Dňa 30. júna 2006 bol spis doručený okresnému súdu.

Ústavný súd zistil, že v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 7 C 142/99 došlo k zbytočným priet'ahom od 13. augusta 1999 (vydanie uznesenia o zastavení konania) do 5. januára 2000 (uznesenie o zastavení konania expedované žalobcovi) v trvaní 5 mesiacov a od 2. novembra 2000 (pojednávanie) do 10. apríla 2001 (okresný súd určil

termín pojednávania) v trvaní 5 mesiacov. Celkové zbytočné priet'ahy v súdnom konaní sú v trvaní 10 mesiacov. V dôsledku vyššie uvedených zbytočných priet'ahov došlo k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Keďže k porušeniu základného práva došlo nekonaním okresného súdu, ústavný súd mu prikázal konať vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 142/99.

S'ťažovateľ si uplatnil priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 120 000 Sk. Svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tak, že nekonaním okresného súdu je v stave právnej neistoty.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd vyhovel návrhu s'ťažovateľa a vyslovil porušenie jeho základného práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 142/99 a prikázal okresnému súdu, ktorý jeho právo porušil, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov. Dovršením opatrení smerujúcich zo strany ústavného súdu k odstráneniu stavu právnej neistoty bolo i priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 30 000 Sk. Ústavný súd vzal do úvahy predmet sporu, jeho zložitosť a dĺžku jeho trvania. Výšku zadosťučinenia stanovil ústavný súd najmä s ohľadom na zistené obdobie nečinnosti okresného súdu a na vyššie uvedené kritériá riešenia zisteného porušenia základných práv, pričom vychádzal zo spisu okresného súdu.

Ústavný súd však musí pripomenúť aj spoluzavinenie sťažovateľa na vzniknutých preťahoch.

Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Sťažovateľ bol vo veci sčasti úspešný, a preto bolo potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania okresným súdom.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi.

Predmet konania – ochrana základných ľudských práv a slobôd – je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadosťúčením.

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za prvý polrok 2005 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 16 381 Sk.

Sťažovateľ si v sťažnosti uplatnil náhradu trov konania vo výške 5 788 Sk za dva úkony právnej služby. Ústavný súd priznal právnej zástupkyni sťažovateľa odmenu za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a napísanie sťažnosti. Podľa takto určených kritérií sú trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vo výške 5 788 Sk (odmena za jeden úkon vo výške 2 730 Sk a režijný paušál 164 Sk), ktoré ústavný súd zaviazal okresný súd uhradiť právnej zástupkyni sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006